

[Jens Chr. Christensen.]

Der er adskillige gange blevet henvist til, at landbruget kunne have opnået det samme gennem forhandlinger. Vi har jo mange gange forhandlet om landbrugets vilkår. Vi har fra venstres side gang efter gang stillet forslag om ejendomsskatterne. For to år siden, da vi vedtog den første lov om adskillelse af forbrugerpris og eksportpris, stillede venstre, støttet af det konservative folkeparti, et forslag, der gik ud på, at landbruget skulle have lov til at tage produktionsprisen på hjemmemarkedet, men gang på gang har flertallet i denne sal afvist de forslag, vi fra borgerlig side har fremsat. Hvad hjælper det, at man gang efter gang siger til landbruget: I skal nå det gennem forhandling, når forhandlingens dør bliver lukket den ene gang efter den anden?

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen foreholdt os, at landbruget har en privilegeret stilling, fordi det danske fødevarermarked er et lukket marked. Det er rigtigt, men derfor kan man vel ikke sige, at så har landbruget pligt til at levere sin produktion, uanset hvilken pris man finder på at betale for den.

Det er måske rigtigt, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at der er mange ting, der gør, at vi burde tale ud med hinanden både i denne sal og udenfor. Men jeg synes nok, at det oplæg, det ærede medlem gav til en sådan talen ud med hinanden, var det dårligste, som tænkes kunne. Det nytter ikke, hvis vi skal tale ud med hinanden, at man så angriber på denne måde og angriber for foranstaltninger, man også selv har iværksat og selv fundet det nødvendigt at iværksætte, men som man altså fordømmer, når andre bruger dem.

Den højtærede landbrugsminister mente, at jeg har betegnet ministerens optræden som ikke værende baseret på virkeligheden. Ja, det sete afhænger jo altid af de øjne, der ser. Jeg har ikke haft lejlighed til at følge disse forhandlinger, og jeg kender dem kun fra dagspressen; men det, jeg har villet antyde med min udtalelse, var, at det er ikke en minister værdigt at give et tilbud på 300 mill. kr. og så forsøge, om det kan presses igennem, når samme minister er klar over, at det er

langt større beløb, der skal bruges; den handel, der er foregået, viser i hvert tilfælde, at ministeren selv har været klar over, at det var et meget større beløb, der skulle stilles til rådighed.

Vi kan diskutere, så længe det skal være, på hvilken måde og hvorfor dette leveringsstop blev etableret; men mon ikke det blev etableret, fordi det var en nødvendighed at få det gennemført, for at ikke netop den strejke, der blev iværksat på slagterierne og iværksat inden for trafikarbejderforbundet, skulle få lov til at ødelægge alt for store værdier for landbrugs erhvervet? Derfor greb landbrugerhvervet til den sidste udvej for at få en ende på hele galskaben, det ord, som man anvendte om situationen i første omgang. Det var en nødvendighed, men vi må vel ønske aldrig mere at blive stillet over for den slags. Lad os håbe, at regeringen erkender, at hvis der skal forhandles, hvis der skal nås noget gennem forhandlinger, må der lægges en stærkere forhandlingsvilje for dagen end den, man har vist i denne sag.

H. C. Toft: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede landbrugsminister for en enkelt ting i hans udtalelser i dag. Vi fik nu nævnt den beløbsramme, som forliget indeholder, og derigennem fik det høje ting også at vide, at forslagene indebar en afvikling af amtsskatterne. Jeg forstår, at denne afvikling i år skal foregå gennem tilskud, men at regeringen samtidig vil fremsætte forslag om en virkelig tilbunds-gående afvikling af amtsskatterne.

Det konservative folkeparti kan kun udtrykke den største tilfredshed, hvis dette er tilfældet. Jeg erindrer om, at siden 1927 har det konservative folkeparti virket herfor, og da der første gang stillede forslag herom, var det af min forgænger fra Thisted amt, hr. Fibiger. Derfor er vi selvfølgelig glade og tilfredse hermed.

Jeg havde dog ventet, at den højtærede landbrugsminister havde beklaget, at ikke vi, der skulle være ordførere, at ikke folketinget, før denne sag skulle behandles, havde modtaget de oplysninger, som den højtærede landbrugsminister sagde at vi dog havde fået ved hjælp af detektiver eller vor efterretningstjeneste. Dem har vi såmænd fået gennem rygtedannelse eller efterretninger i aviserne, men det havde været den